

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...**111**.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**20.6.2017**...

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 011/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 07 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 06 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09 / 05 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງ ວັນທີ 09 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 19 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 ພຶດສະພາ 2017

**ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ໄຟຟ້າ (ສະບັບປັບປຸງ)**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການວາງແຜນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແນໃສ່ນຳໃຊ້ທຳແຮງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຂົ້າໃນການສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ການຜະລິດໄຟຟ້າຢ່າງປະຢັດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນ ພະລັງງານຊະນິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງໄຟຟ້າ, ກະແສໄຟຟ້າ, ແຮງດັນໄຟຟ້າ, ຄວາມຖີ່ ທີ່ຜະລິດມາຈາກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ແສງຕາເວັນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຖ່ານຫີນ, ຊີວະມວນ, ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ອາຍແກັສ ລວມທັງພະລັງງານນິວເຄຼຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສຶກສາ, ສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຈັດຫາແຫຼ່ງຫີນ, ຊອກຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແລະ ການດຳເນີນງານ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;
2. ການດຳເນີນງານແບບຮອບຄອບ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດ, ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການ ຊຶ່ງຂະແໜງການໄຟຟ້າໃນທົ່ວໂລກຍອມຮັບເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ການປະຕິບັດ ທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການນຳໃຊ້ທຶນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້;

3. ກຳລັງຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດຜະລິດໄຟຟ້າ ຂອງໂຮງງານໄຟຟ້າ ຫຼື ເຄື່ອງກຳເນີດໄຟຟ້າ;
4. ໂຄງການບຸລິມະສິດ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ;
5. ໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ລົງມາ;
6. ສະຖານີຈ່າຍໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ສະຖານີໄຟຟ້າທີ່ຕໍ່ກັບລະບົບສົ່ງໄຟຟ້າ ເພື່ອປ່ຽນ ຫຼື ຫຼຸດແຮງດັນລົງ ມາໃຫ້ເໝາະສົມກັບການແຈກຈ່າຍ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້;
7. ສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ໝາຍເຖິງ ສະພາບຂອງຊັບສິນ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກ ທີ່ເໝາະສົມກັບເປົ້າໝາຍ ການນຳໃຊ້, ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງເປັນຢ່າງດີ ແລະ ມີສະພາບທີ່ສາມາດສະໜອງຕາມຄຸນລັກສະ ນະທາງດ້ານເຕັກນິກ;
8. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາງໜ້າໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນກັບ ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ກຳນົດຂອບເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້ ເພື່ອ ກ້າວໄປຫາຂັ້ນຕອນການພັດທະນາໂຄງການ;
9. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງ ຖິ່ນ ຕາງໜ້າໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນກັບນິຕິ ບຸກຄົນ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງໃນການສືບຕໍ່ເຮັດການສຶກສາບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃຫ້ສຳເລັດເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ລວມທັງຕົວເລກຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ລັດຖະບານ, ການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດຂາຍໄຟຟ້າ, ແຫຼ່ງທຶນ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ;
10. ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ກົນຈັກ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາ, ສະຖານີຕັດຕໍ່, ສາຍສົ່ງສະເພາະຮອດຈຸດຮັບສິ່ງ, ອາຄານ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນ ເພື່ອດຳ ເນີນໂຄງການໄຟຟ້າ;
11. ທຸລະກິດການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ (Independent Power Producer ຂຽນຫຍໍ້ IPP) ໝາຍ ເຖິງ ໂຄງການໄຟຟ້າ ຫຼື ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນທັງໝົດ ຫຼື ຮ່ວມທຶນກັບລັດວິສາຫະກິດ ເພື່ອຫວັງ ຜົນກຳໄລ ຊຶ່ງເປັນເອກະລາດຈາກລັດວິສາຫະກິດທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ສະໜອງໄຟຟ້າຕົ້ນຕໍຂອງປະເທດ;
12. ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານໄຟຟ້າ ທີ່ ສປປ ລາວ ກຳນົດ ແລະ ນຳ ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການໄຟຟ້າ ຊຶ່ງລວມມີ ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ, ການດຳເນີນ ງານ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການບໍລິການ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
13. ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອຜະລິດ ໄຟຟ້າ ຊຶ່ງລວມມີ ແຫຼ່ງທີ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້;
14. ບີໂອໂອ (Build, Own and Operate-BOO) ໝາຍເຖິງ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນ ງານ;
15. ບີໂອທີ (Build, Operate and Transfer-BOT) ໝາຍເຖິງ ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບ ໂອນ;

16. ຜົນກະທົບແບບສະສົມ ໝາຍເຖິງ ຜົນກະທົບ ທີ່ເກີດຈາກຫຼາຍກົດຈະກຳ ໃນອະດີດ, ປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ, ກົດຈະກຳຂອງມະນຸດ ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ໂດຍຜ່ານໄລຍະເວລາ ໄດ້ໂຮມກັນເປັນຜົນກະທົບໜຶ່ງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

17. ສະຖານີຕັດຕໍ່ (Switchyard) ໝາຍເຖິງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຮງຜະລິດໄຟຟ້າ ເພື່ອເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງໂຮງຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ;

18. ສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາງໜ້າໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການທີ່ຊະນະການປະມຸນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດບັນດາຕົວເລກຜົນປະໂຫຍດເບື້ອງຕົ້ນຂອງລັດ ຕາມຜົນຂອງການປະມຸນ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ໃນການພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງຮູບແບບໂຄງປະກອບທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການ;

19. ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໝາຍເຖິງ ລະບົບໄຟຟ້າສະເພາະຕ່າງໆຂອງເຂດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງງານນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍ, ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທີ່ແລ່ນດ້ວຍນໍ້າມັນ, ດ້ວຍພະລັງງານແສງຕາເວັນ ຫຼື ພະລັງງານອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ກຳມະສິດກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນຕົວແທນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ, ສະອາດ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອສົ່ງເສີມຈຸລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ກົດຈະການໄຟຟ້າ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ວຽກງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
4. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງໄຟຟ້າຢ່າງມີສະຖຽນລະພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ ລວມທັງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ, ເຕັກນິກ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ລັດຖະບານກຳນົດ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ.

ໝວດທີ 1

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ແມ່ນ ແຜນໄລຍະ ສັບ ປີ ທີ່ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ທິດທາງລວມ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານໄຟຟ້າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຕົວເລກຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການໄຟຟ້າ, ການພັດທະນາແຫຼ່ງຜະລິດຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານຕ່າງໆ, ການພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງ ແລະ ລະບົບຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງ

ອອກເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງລະບົບກັບພາກພື້ນ ລວມທັງການແບ່ງປັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງສົມດູນ ແລະ ກົມກຽວກັບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ, ບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຕາມທິດສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ, ຮັບປະກັນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ການສ້າງຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ການສ້າງຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ວິໄສທັດ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຮັບປະກັນການແບ່ງປັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງກົມກຽວກັບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ຄວາມຕ້ອງການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລະບົບພະລັງງານ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຍຸດທະສາດການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຟື້ຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຟື້ຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໝວດທີ 2

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ແຜນໄລຍະ ຫ້າ ປີ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນດັ່ງຕໍ່ ຄື:

1. ການຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານໄຟຟ້າເພື່ອຊົມໃຊ້ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ເພື່ອການສົ່ງຂາຍຕ່າງປະເທດ;
2. ແຫຼ່ງຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ, ປະລິມານການຜະລິດ, ການຂະຫຍາຍສາຍສົ່ງ ແລະ ຕາຂ່າຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ພ້ອມທັງກຳນົດໂຄງການບຸລິມະສິດທີ່ກົມກຽວກັບແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
3. ແຜນການຈັດຫາທຶນ ແລະ ງົບປະມານໃນການພັດທະນາ.
ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ພາຍຫຼັງສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່) ການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີຮ່າງແຜນການດັ່ງກ່າວຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ຄວາມຕ້ອງການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງຄົວເຮືອນ, ທຸລະກິດ, ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ແຜນການສົ່ງອອກ;
4. ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ ທີ່ຕົ້ນທຶນຕໍ່າ;
5. ຄຸນນະພາບຂອງການສະໜອງ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າ;
6. ສາຍສົ່ງ;
7. ເງື່ອນໄຂ ແລະ ປັດໄຈອື່ນ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ລັດຖະບານ ສາມາດທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ.

ຖ້າການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຂອງລັດຖະບານ ຫາກເປັນການດັດແກ້ເນື້ອໃນທີ່ຕິດພັນກັບແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງແຈ້ງຜົນການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວຕໍ່ແຂວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງຂອງແຂວງນັ້ນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ແຜນໄລຍະ ຫ້າ ປີ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ ມີອົງປະກອບ ທາງດ້ານເນື້ອໃນໃກ້ກັນກັບແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ

ທົກ ເດືອນ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະຂອງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົມທົບກັບພະແນກ ແລະ ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບການສ້າງ

ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສົ່ງໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ, ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບພະແນກ ແລະ ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ກຳນົດເປັນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂັ້ນແຂວງຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງພິຈາລະນາ.

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ບັດໄຈ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງສາມາດທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າຂັ້ນແຂວງຂອງຕົນ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ.

ພາກທີ III

ກົດຈະການໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ກົດຈະການໄຟຟ້າ

ກົດຈະການໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ການວາງແຜນໂຄງການ, ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນງານ, ການສ້ອມແປງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ການວາງແຜນໂຄງການ

ການວາງແຜນໂຄງການ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າຂັ້ນຕອນ ແລະ ບາດກ້າວການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ກ່ອນດຳເນີນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ, ທຳລະນິສາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຄິດໄລ່ ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດເຕັກນິກ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການອອກແບບ

ການອອກແບບ ແມ່ນ ການກຳນົດແຜນວາດ ກ່ຽວກັບການຈັດວາງໂຄງຮ່າງການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ການອອກແບບ ປະກອບດ້ວຍ ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ການອອກແບບລະອຽດ ແລະ ການອອກແບບສຸດທ້າຍຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການອອກແບບທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ສູງກວ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ສູງກວ່າ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການດຳເນີນງານ

ການດຳເນີນງານ ແມ່ນ ຂະບວນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໄຟຟ້າ ພາຍຫຼັງການກໍ່ສ້າງ ແລະ/ຫຼື ຕິດຕັ້ງໂຄງການໄຟຟ້າສຳເລັດ ຊຶ່ງລວມມີ ການສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ການບໍລິຫານກິດຈະການ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວິທີຂອງການດຳເນີນງານທີ່ຮອບຄອບ ແລະ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການສ້ອມແປງ

ການສ້ອມແປງ ແມ່ນ ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຈຸດປົກພ້ອງ ຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ ໂດຍນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ທຸກການພັດທະນາໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນໂດຍລັດວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ວັກ 3 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການສົ່ງ ຫຼື ລຳລຽງໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າໄປຫາສະຖານີໄຟຟ້າ ແລະ ລະຫວ່າງສະຖານີໄຟຟ້າໄປຫາສະຖານີຈ່າຍໄຟຟ້າ.

ໄຟຟ້າ ສາມາດສົ່ງຜ່ານ:

1. ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ;
2. ສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ຫາ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ;
3. ສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ສົ່ງຂາຍຂ້າມຊາຍແດນ;
4. ສາຍສົ່ງສະເພາະລະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ສັນຍາສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ທຸກການລົງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ສາມາດດຳເນີນໂດຍລັດວິສາຫະກິດ ຫຼື ເອກະຊົນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະບານ. ກໍລະນີ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າທີ່ມີແຮງດັນ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລໂວນ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ ໃສ່ ຫຼື ຜ່ານ ທີ່ດິນຂອງລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນັບທັງຈຸດທີ່ຕັ້ງຕີນເສົາ ແລະ ແລວສາຍສົ່ງ ຕ້ອງມີການຊົດເຊີຍເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ

ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ ແມ່ນ ການສົ່ງໄຟຟ້າຈາກຫຼາຍໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຜ່ານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າດຽວກັນ.

ເຈົ້າຂອງສາຍສົ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າອື່ນ ສາມາດນຳໃຊ້ສາຍສົ່ງຂອງຕົນ ໂດຍເສຍຄ່າຜ່ານສາຍສົ່ງ, ຊ່ວຍຈ່າຍຄ່າລົງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ ຫຼື ຮູບການອື່ນ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ/ຫຼື ອົງການອື່ນທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ສະຖານີໄຟຟ້າແຮງສູງ ທີ່ມີແຮງດັນແຕ່ຮ້ອຍສິບຫ້າ ກິໂລໂວນ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງກັບພາກສ່ວນອື່ນໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສົ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ.

ທຸກໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສົ່ງໄຟຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ຮັບໃຊ້ສະເພາະເຂດຊຸມຊົນ ຫຼື ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ລວມທັງການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດບໍລິເວນໃກ້ຄຽງທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ສາມາດຕໍ່ເຂົ້າລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໂດຍກົງ;
3. ການສົ່ງໄຟຟ້າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂໍ້ 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ການຜະລິດໄຟຟ້າທີ່ນຳໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກຂະບວນການຜະລິດຂອງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ຫຼື ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ເຊັ່ນ ຂີ້ອ້ອຍຂອງໂຮງງານນ້ຳຕານ.

ການສ້າງສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ລັດ ສາມາດເວນຄືນສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ເພື່ອເອົາລວມເຂົ້າໃນລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ຍຸຕິທຳ ບົນພື້ນຖານມູນຄ່າຕົວຈິງ.

ລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ການແຈກຈ່າຍໄຟຟ້າຈາກລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຫຼື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປຫາຈຸດຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ.

ລັດ ເປັນຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າສໍາລັບການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ໂດຍຜ່ານລັດວິສາຫະກິດຂອງຕົນ.

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເປັນປົກກະຕິ ພາຍໃຕ້ລາຄາທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ;
2. ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຢັດ;
3. ຢ່າງປອດໄພ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຈົນຮອດຈຳໜ່າຍ;
4. ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
5. ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ສະຖານີຫຼຸດແຮງດັນໄຟຟ້າຈາກ ຮ້ອຍສິບຫ້າ ກິໂລໂວນ ມາເປັນແຮງດັນກາງ ແລະ ແຮງດັນຕໍ່າ ລົງໄປຮອດໜັ້ນໄຟຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ລັດ ເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໃນທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າອອກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຮັບປະກັນບຸລິມະສິດໃນການສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ.

ການນຳໄຟຟ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 32 ການບໍລິການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ

ການບໍລິການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ດຳເນີນດ້ວຍ ການຕິດຕັ້ງ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ການກວດກາ, ການສ້ອມແປງ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ໃຫ້ທຽບເທົ່າກັບມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ໄດ້ມາດຕະຖານ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ປະຢັດ ແລະ ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດເພື່ອສາມາດກວດກາຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ການຕິດຕັ້ງໃໝ່, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ຄວາມປອດໄພໃນການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າຂອງວິສະວະກຳກໍ່ສ້າງ ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ ເຂື່ອນ, ຝາຍນ້ຳລືນ, ອຸໂມງສົ່ງນ້ຳ, ທໍ່ແຮງດັນ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສະຖານີຕັດຕໍ່, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍ ຫຼື ສາຍແຈກໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າຕ້ອງສ້າງລະບຽບການສະເພາະແຕ່ລະໂຄງການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ສິ່ງ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຫຼື ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຊາບ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການດັດແປງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນ ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍ ມີສິດອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັດແປງ, ສ້ອມແປງຄືນ ຫຼື ປັບປຸງແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ປອດໄພຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍ ສາມາດສັ່ງໄຈະກິດຈະການທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສັ່ງຢຸດຖາວອນ ຊຶ່ງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງເອົາຄ່າເສຍຫາຍຈາກການອອກຄຳສັ່ງດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IV

ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ກິດຈະການໄຟຟ້າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດດຳເນີນເປັນທຸລະກິດໄຟຟ້າໄດ້.

ທຸລະກິດໄຟຟ້າແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ປະເພດ ຄື ທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ, ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ແລະ ທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ 1

ທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ປະກອບມີ ການວາງແຜນ, ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນງານ, ການບໍລິການ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ນຳຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ຜູ້ທີ່ຈະດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະສົບການ ຫຼື ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ຊຳນານງານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທີ່ຕົນຈະດຳເນີນ;
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ ສົມຄູ່ກັບທຸລະກິດທີ່ຕົນຈະດຳເນີນ;
3. ເງື່ອນໄຂອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ການພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຂໍດັດແກ້ນັ້ນ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 2 ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ແມ່ນ ທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານຈາກລັດ ຊຶ່ງດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການຜະລິດໄຟຟ້າ ຫຼື ທັງຜະລິດ ແລະ ສົ່ງໄຟຟ້າໄປຄຽງຄູ່ກັນ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແລະ/ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍ ແຕ່ ຊາວ ຄອບຄົວ ລົງມາ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ຕາມການສະເໜີຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຂັ້ນຕົ້ນ ໂດຍການເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການຈາກພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຂັ້ນແຂວງ;
2. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຂັ້ນຕົ້ນ ໂດຍການເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ໃນກໍລະນີໂຄງການມີຜົນກະທົບ

ຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍ ຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ຄອບຄົວ ຂຶ້ນໄປ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ຕາມການສະເໜີຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;

3. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເມກາວັດ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພາຍຫຼັງສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ແມ່ນຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

5. ໃນກໍລະນີໂຄງການທີ່ມີອ່າງເກັບນ້ຳ ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ແລະ/ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍ ຫຼາຍກວ່າ ຫ້າຮ້ອຍ ຄອບຄົວ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ກ. ຮູບແບບທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ຮູບແບບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ມີຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນໃຫ້ລັດຖະບານ (ບີໂອທີ);
2. ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (ບີໂອໂອ);
3. ຮູບແບບອື່ນ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອທີ

ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອທີ ແມ່ນ ຮູບແບບທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານໂຄງການໄຟຟ້າຈາກລັດ ໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງ ໄປຈົນເຖິງ ກຳນົດເວລາ ມອບໂອນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ລັດຖະບານເມື່ອສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ ໂດຍທີ່ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າຕ້ອງຢູ່ໃນສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ. ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອທີ ແມ່ນ ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຫຼາຍກວ່າ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອໂອ

ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອໂອ ແມ່ນ ຮູບແບບທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານໂຄງການໄຟຟ້າຈາກລັດ ໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນ ເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານໄປຈົນສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ. ທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຮູບແບບບີໂອໂອ ລວມມີໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ, ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ຂ. ການຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການໃນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ການຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການໃນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ການຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການໃນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຕ້ອງດຳເນີນດ້ວຍ ສອງ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ຜ່ານການປະມຸນ ຊຶ່ງແມ່ນໂຄງການທີ່ລັດຖະບານມີຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ຈາກການສຶກສາ, ເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ພຽງພໍຈະສາມາດຈັດປະມຸນໄດ້;
2. ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ຊຶ່ງແມ່ນໂຄງການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ການຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຜ່ານການປະມຸນ

ການຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຜ່ານການປະມຸນ ແມ່ນ ການຄັດເລືອກຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຈາກຫຼາຍ ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຜ່ານການປະມຸນ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ຂະແໜງການພະ ລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອຈັດຫາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຜ່ານການປະມຸນ

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການບຸລິມະສິດ ທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ. ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ລວມທັງຜົນກະທົບຂອງໂຄງການດ້ານເສດຖະ ກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເບື້ອງຕົ້ນ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ອາດດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ວ່າຈ້າງບໍລິສັດດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການໄຟຟ້າທົ່ວໄປ.

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງພິຈາລະນາເນື້ອໃນ ແລະ ປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມເປັນມາຂອງໂຄງການ, ຂໍ້ມູນຕັດສິນໂຄງການ ທີ່ພົວພັນເຖິງພູມສັນຖານ, ນ້ຳ, ການສຶກສາ ດ້ານທຳລະນິສາດເບື້ອງຕົ້ນ, ແຜນຜັງ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງໂຄງການ, ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອົງປະກອບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການ, ການວາງແຜນໂຄງລ່າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ຕາຕະລາງການກໍ່ສ້າງ, ບັນຫາທາງ ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງບັນຫາການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ ແລະ ເສັ້ນທາງເຂົ້າ-ອອກໂຄງການ;
2. ການວິເຄາະດ້ານການເງິນ;
3. ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນ ທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ໂດຍ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
4. ຕົ້ນທຶນຕ້ອງບໍ່ສຸງກວ່າລາຄາກາງທີ່ກຳນົດໂດຍ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ລາຄາຕົ້ນທຶນ ການຜະລິດຕໍ່ກິໂລວັດ ບໍ່ສຸງກວ່າຕົ້ນທຶນການຜະລິດໃນລະບົບ;
5. ປັດໄຈອື່ນໆ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການປະມຸນ

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ ຮັບຜິດຊອບປະກາດເຊີນນິຕິບຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນແຂ່ງຂັນເອົາໂຄງການບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ແລ້ວລາຍ

ງານຜົນການປະມຸນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຫຼື ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຕາມລະບຽບການ ໃນການອະນຸມັດເຊັນສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່.

ຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ຜ່ານການຄັດເລືອກບົນພື້ນຖານດ້ານເຕັກນິກ, ຖານະດ້ານການເງິນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ສະເໜີປະມຸນທີ່ດີສຸດ.

ສຳລັບໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການປະມຸນ ລວມທັງການຮັບຮອງ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ຫຼັກການ, ເງື່ອນໄຂ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການປະມຸນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ຂັ້ນຕອນພາຍຫຼັງການປະມຸນ

ພາຍຫຼັງຊະນະການປະມຸນ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ນິຕິບຸກຄົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອມາເຊັນສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ແລະ ມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ເຊັນສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ການຄົ້ນຄວ້າໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ

ການຄົ້ນຄວ້າໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ແມ່ນ ການພິຈາລະນາອະນຸມັດໂຄງການ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ.

ໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງກວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ສະເໜີພັດທະນາໂຄງການດັ່ງກ່າວ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ໃນ ສປປ ລາວ;
2. ເປັນໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດຂອງລັດ.

ລັດຖະບານສາມາດອະນຸມັດໃຫ້ວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ພັດທະນາໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຜ່ານການປະມຸນ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການພັດທະນາໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າຕາມລະບຽບການ.

ເງື່ອນໄຂການພິຈາລະນາອະນຸມັດໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ

ຜູ້ພັດທະນາທີ່ຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ຕ້ອງເຊັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ;
2. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ;

3. ສັນຍາສໍາປະທານ;

4. ສັນຍາອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ ເຊັ່ນ ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາກູ້ຢືມເງິນ, ສັນຍາກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງຖືກເຊັນ ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາສໍາປະທານ. ສໍາລັບສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້ານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຮ່າງສັນຍາສໍາປະທານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ແລະ ທຸລະກິດສໍາປະທານສາຍສົ່ງ. ທຸກໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ຮ່າງສັນຍາມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຂົ້າໃນການເຈລະຈາກັບຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການຄົ້ນຄວ້າເອົາຜູ້ພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການດໍາເນີນທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະປະເມີນວ່າຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວຖືກຕ້ອງກັບເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍ່. ຜົນຂອງການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຜູ້ພັດທະນາ.

ສໍາລັບການພັດທະນາໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ພາຍຫຼັງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງດໍາເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເບື້ອງຕົ້ນ. ສໍາລັບຜູ້ພັດທະນາທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນໍາຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ກ່ອນຈະດໍາເນີນໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ສໍາລັບຜູ້ພັດທະນາຕ່າງປະເທດ ພາຍຫຼັງການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສໍາເລັດແລ້ວ ຜູ້ພັດທະນາ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ຂັ້ນຕອນ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮ່າງ ແລະ ເຈລະຈາ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລ້ວລາຍງານຜົນການເຈລະຈາຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ແລະ ມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ສຳເລັດການເຈລະຈາຮ່າງສັນຍາສຳປະທານແລ້ວ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດໂຄງການນຳຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ. ຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ກ່ຽວກັບຜົນການເຈລະຈາ ເພື່ອພິຈາລະນາແລ້ວສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນສັນຍາສຳປະທານ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊັນສັນຍາສຳປະທານກັບບໍລິສັດໂຄງການ.

ສຳລັບການພັດທະນາໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຮ່າງເອກະສານສັນຍາຕ່າງໆ ລວມທັງການຮັບຮອງ ແລະ ກວດກາບັນດາເອກະສານທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ອາຍຸ ແລະ ການຕໍ່ອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ

ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແຕ່ລະສະບັບມີອາຍຸບໍ່ເກີນ ຊາວສີ່ ເດືອນ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການເຫັນດີ ຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບົນພື້ນຖານຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ໄດ້ປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງສ່ວນສາມຂອງໜ້າວຽກທັງໝົດ.

ພາຍຫຼັງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງຍື່ນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທົກສິບ ວັນ ກ່ອນເອກະສານດັ່ງກ່າວຈະໝົດອາຍຸ. ສ່ວນເງິນຄ້າປະກັນ ຈະຕົກເປັນຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້າປະກັນໃໝ່ ດ້ວຍຈຳນວນເທົ່າເດີມ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ລັດຖະບານ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ໃນກໍລະນີ ຍົກເລີກສັນຍາ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ເງິນຄ້າປະກັນ ກໍຈະຕົກເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 57 (ໃໝ່) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ສຳລັບໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ

ໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 49 ວັກ 3 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ສຳລັບໂຄງການທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ

ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍມີ ສອງ ອົງປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດປະຕິເສດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄືບຖ້ວນ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ລັດ, ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ຈະໄດ້ຈາກການພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການວິໄຈທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ;

2. ຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງລະຫວ່າງການອອກແບບ, ໜ້າວຽກ, ປະລິມານວຽກ ແລະ ຫົວໜ່ວຍລາຄາ;

3. ຄາດຄະເນອາຍຸການນຳໃຊ້ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງຕົ້ນຕໍ, ອຸປະກອນ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ເປັນອັນສະເພາະຂອງໂຄງການ;

4. ຄາດຄະເນລາຄາໄຟຟ້າ ແລະ ຕະຫຼາດເພື່ອຈຳໜ່າຍ;

5. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມຂາຍໄຟຟ້າ;

6. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ, ສຳລັບທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະຮູບແບບບີໂອໂອ ຕ້ອງມີລາຍລະອຽດກ່ຽວການປົວແປງ ແລະ ຟື້ນຟູພື້ນທີ່ໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 68 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

7. ຂໍ້ມູນ, ການປະເມີນ ແລະ ການວິເຄາະອື່ນທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນອາດຕ້ອງການຕື່ມ;

8. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນຂັ້ນສຸດທ້າຍ.

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງສາມາດວ່າຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ.

ໃນການທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງ ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນຂອງໂຄງການຂະໜາດນ້ອຍ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນ ແລະ ປ່າຊ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງການຈັດສັນທີ່ດິນທຳການຜະລິດ, ການຊົດເຊີຍ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບ

ຜົນກະທົບທີ່ຄວນໄດ້ຮັບ, ແຜນຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ຄາດໝາຍຜົນສໍາເລັດໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ແລະ ມູນຄ່າການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ;

2. ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນ ບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ, ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ນໍ້າ ແລະ ສັດປ່າ;

3. ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ບໍລິມາດນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຜະລິດໄຟຟ້າ ລວມ ທັງຜົນກະທົບແບບສະສົມຢູ່ລຸ່ມເຂື່ອນໄຟຟ້າ;

4. ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນ ຕາມທີ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດ.

ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົນພື້ນຖານການປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນການທົບທວນບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ສາມາດວ່າຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຊຶ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ.

ຄ. ກົນໄກຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່) ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ

ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຄຳເນີນດ້ວຍກົນໄກ ດັ່ງນີ້:

- ບໍລິສັດໂຄງການ;
- ສັນຍາສໍາປະທານ;
- ອາຍຸສໍາປະທານ;
- ການຕິດຕາມກວດກາ;
- ການດັດແກ້ສັນຍາສໍາປະທານ;
- ການມອບໂອນຊັບສິນໂຄງການ ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າຮູບແບບບີໂອທີ;
- ການຮີ້ຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຟື້ນຟູພື້ນທີ່ໂຄງການ ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າຮູບແບບບີໂອໂອ;
- ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ;
- ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ;
- ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ;
- ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ;
- ການສິ້ນສຸດການສໍາປະທານ;
- ກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນມີສັນຍາສໍາປະທານ;
- ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າ;
- ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ;
- ການລາຍງານ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ບໍລິສັດໂຄງການ

ບໍລິສັດໂຄງການ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ກ່ອນເຊັນສັນຍາສໍາປະທານ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການໂຄງການໄຟຟ້າຕາມສັນຍາ.

ທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງບໍ່ຫຼຸດ ຊາວ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າທັງໝົດຂອງໂຄງການ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການບໍລິຫານແບບຄົບຊຸດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ຕ້ອງມີພະນັກງານ ປະຈຳການຢູ່ບໍລິສັດໂຄງການ.

ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບ ວັນ ພາຍຫຼັງສັນຍາສໍາປະທານມີຜົນສັກສິດ ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງນໍາເຂົ້າທຶນຢ່າງໜ້ອຍ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ຕ້ອງນໍາເຂົ້າທຶນທັງໝົດໃຫ້ຄົບຖ້ວນກ່ອນສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງໂຄງການ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ມີສິດດໍາເນີນກິດຈະການ ຫຼື ທຸລະກິດອື່ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ສັນຍາສໍາປະທານ

ສັນຍາສໍາປະທານ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເຊັນກັບບໍລິສັດໂຄງການ ຊຶ່ງກໍານົດກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ແລະ ມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ອາຍຸສໍາປະທານ, ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຄູ່ສັນຍາ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ລວມທັງບັນຫາອື່ນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ອາຍຸສໍາປະທານ

ອາຍຸສໍາປະທານປະກອບດ້ວຍ ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໄລຍະການດໍາເນີນງານ.

ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ເລີ່ມແຕ່ວັນສັນຍາສໍາປະທານ ມີຜົນສັກສິດໄປຈົນເຖິງວັນເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນງານທາງການຄ້າ.

ໄລຍະການດໍາເນີນງານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບແບບ ປີໂອທິ:

- ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ບໍ່ເກີນ ຊາວຫ້າ ປີ;
- ໂຄງການສໍາປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ຕາມການກໍານົດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

2. ຮູບແບບ ປີໂອໄອ:

- ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍ ບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບ ປີ;
- ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ບໍ່ເກີນ ຊາວຫ້າ ປີ;
- ພະລັງງານອື່ນ ຕາມການກໍານົດຂອງລັດຖະບານ.

ອາຍຸສໍາປະທານ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງສະເໜີຂໍຕໍ່ກ່ອນສິ້ນສຸດອາຍຸສໍາປະທານ ຫ້າ ປີ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການຕິດຕາມກວດກາ

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕິດຕາມກວດກາທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສຶກສາໂຄງການ

ການກະກຽມບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ລວມທັງການເກັບ ກຳຂໍ້ມູນ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ຕ້ອງຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງກວ້າງ ຂວາງ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ໄລຍະກໍ່ສ້າງໂຄງການ

- ການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້າ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແບບ ແລະ ມາດຕະຖານ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະທີ່ກຳນົດ ໄວ້ໃນບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕັດ ແປງ ຫຼື ດັດແກ້ແບບ ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງແຈ້ງ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ແລະ ລາຍລະອຽດສະໜັບສະໜູນເຫດຜົນທີ່ສະເໜີດັດແປງ ຫຼື ດັດແກ້ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງ ການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງສຸດທ້າຍ;

- ການປະຕິບັດພັນທະຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາສຳປະທານ ພ້ອມທັງຮັບ ປະກັນໃຫ້ໄປຕາມແຜນການ, ມີຄຸນນະພາບ, ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສາມາດວ່າຈ້າງວິສະວະກອນ ຫຼື ທີ່ປຶກສາເອກະລາດ ມາຊ່ວຍ ໃນການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ໂດຍທີ່ບໍລິສັດໂຄງການເປັນຜູ້ຮັບ ຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງການວ່າຈ້າງ.

ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກວດກາການປະຕິບັດບັນດາພັນທະ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນສຳ ເລັດພັນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

3. ໄລຍະການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາໂຄງການ

ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາໂຄງການ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມແຜນການ, ຄຸນລັກສະນະ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງຕາມສັນຍາສຳປະທານ.

ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າ ບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແບບ, ແຜນການ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ມາດ ຕະຖານເຕັກນິກ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ບໍລິສັດໂຄງການຊາບ ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງ ກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ. ຖ້າບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂພາຍໃນເວລາທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດໃຫ້, ໂຄງການອາດຖືກໂຈະ ຫຼື ສັນຍາສຳປະທານອາດຖືກຍົກເລີກ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ສັນຍາສຳປະທານ

ສັນຍາສຳປະທານ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງສອງຝ່າຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຄົບຖ້ວນ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງລັດໃນອາຍຸສຳປະທານ ທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການຕ້ອງບໍ່ຫຼຸດລົງ ຖ້າທຽບໃສ່ກ່ອນການດັດແກ້;
2. ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດໜ້າວຽກ ຫຼື ມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ປ່ຽນແປງຂໍ້ຜູກມັດພື້ນຖານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
3. ມີປັດໄຈເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງໂຄງການ ແລະ ລັດຖະບານ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການມອບໂອນຊັບສິນໂຄງການ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າຮູບແບບບີໂອທີ

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ ຊັບສິນ ແລະ ສິດກ່ຽວກັບສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ເປັນຕົ້ນ ຄູ່ມື, ຂໍ້ມູນ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ອື່ນໆ ຈະຕ້ອງໂອນໃຫ້ລັດ ໂດຍບໍ່ມີການຊົດເຊີຍ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບໂອນຊັບສິນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.

ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ຈະມອບໂອນໃຫ້ລັດ ຕ້ອງຢູ່ໃນສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຈາກວິສະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫຼື ອົງການທີ່ລັດເຫັນດີ.

ສອງ ປີ ກ່ອນອາຍຸສຳປະທານສິ້ນສຸດ, ບໍລິສັດໂຄງການໄຟຟ້າໃນຮູບແບບບີໂອທີ ຕ້ອງສ້ອມແປງໃຫຍ່ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ກົນຈັກ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາ ພ້ອມທັງອະນາໄມຕະກອນ ຖ້າຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທັງໝົດຢູ່ໃນສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ແລະ ຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ຕາມປະສິດທິພາບ ຕາມການອອກແບບ. ສະພາບຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງຖືກກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ໂດຍວິສະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫຼື ອົງການອື່ນທີ່ລັດເຫັນດີ. ລັດຈະບໍ່ຊົດເຊີຍສຳລັບການສ້ອມແປງໃຫຍ່ໃຫ້ກົນຈັກ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດັ່ງກ່າວ.

ໜຶ່ງ ປີ ກ່ອນອາຍຸສຳປະທານສິ້ນສຸດ ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງຝຶກອົບຮົມວຽກງານສຳຄັນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງລັດ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ການຮື້ຖອນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຟື້ນຟູພື້ນທີ່ໂຄງການ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າຮູບແບບບີໂອ

ເມື່ອສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ ຜູ້ສຳປະທານຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເຂດໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ຟື້ນຟູເຂດໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
2. ຕ້ອງມີງົບປະມານພຽງພໍຢູ່ໃນບັນຊີສະເພາະ ຕາມການຮັບຮອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ການປັບປຸງ ແລະ ຟື້ນຟູເຂດໂຄງການຕ້ອງເລີ່ມປະຕິບັດ ສອງ ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ ແລະ ຕ້ອງສຳເລັດພາຍໃນ ສອງ ປີ ຫຼັງສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະເມີນການປັບປຸງ ແລະ ຟື້ນຟູເຂດໂຄງການ;
3. ຕ້ອງຮື້ຖອນ ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ ແລະ ຟື້ນຟູເຂດພື້ນທີ່ໂຄງການໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທຳມະຊາດປົກກະຕິ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຜູ້ສຳປະທານ ຕ້ອງສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍອຸປະກອນ ແລະ ກົນຈັກທີ່ຈຳເປັນ ແຕ່ມູນຄ່າໃນການປະຕິບັດນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ

ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ, ຫຼັງຈາກເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ສັນຍາຫົວຂໍ້ ໃຫຍ່ແລ້ວ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການດໍາເນີນການສໍາຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຈະຖືກຜົນກະທົບ ກ່ຽວກັບໂຄງການ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ໂຄງການ, ກຳນົດຫົວໜ່ວຍລາຄາຊົດເຊີຍ, ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ເນື້ອທີ່ ທີ່ດຶກທຳການຜະລິດ ແລະ ທີ່ດຶກປູກສ້າງ, ມາດຕະຖານຂອງເຮືອນຍົກຍ້າຍ, ສິ່ງປະກອບສ້າງທາງດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ແລະ ແຜນພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່.

ສໍາລັບການກຳນົດຫົວໜ່ວຍລາຄາຊົດເຊີຍ ຕ້ອງອີງໃສ່ກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການທີ່ລັດວາງອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາສໍາປະທານ ບໍລິສັດໂຄງການ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການຈັດສັນຍົກຍ້າຍທີ່ຢູ່ອາໄສ ດໍາເນີນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ ຊຶ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດໍາເນີນງານ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນຂອງເມືອງ;
2. ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນຂອງບ້ານ;
3. ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທັງເປັນກອງເລຂາເຮັດວຽກປະຈຳການໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ.

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ສໍາລັບໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ ຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ຄອບຄົວ ມີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ, ຫົວໜ້າກົມທຸລະກິດພະລັງງານຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຫົວໜ້າພະແນກການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້າ ນະຄອນ ທີ່ໂຄງການໄຟຟ້າຕັ້ງຢູ່ ເປັນຄະນະ ຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ສໍາລັບໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ ແຕ່ ຊາວ ຄອບຄົວ ລົງມາ ມີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ, ຫົວໜ້າອົງການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄະນະປົກຄອງບ້ານທີ່ໂຄງການໄຟຟ້າຕັ້ງຢູ່ ເປັນຄະນະ ຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ງົບປະມານໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ໃຫ້ຖືເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ແມ່ນ ຄະນະສະເພາະຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂໍ້ 3 ແລະ 4 ເພື່ອປະສານງານ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລວມທັງການພິຈາລະນາແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍຫຼັງໄດ້ເຊັນສັນຍາສຳປະທານ ໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຄະນະດັ່ງກ່າວປະກອບມີ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຫົວໜ້າ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກະຊວງ, ແຂວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ເປັນຄະນະ, ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນກອງເລຂາ.

ງົບປະມານໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ແລະ ກອງເລຂາ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ໃຫ້ຖືເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ

ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

2. ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າສະເພາະ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ປະກອບດ້ວຍ ຄະນະກຳມະການສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າໄມ້, ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານນໍ້າຂອງບັນດາເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ ໂດຍປະກອບມີ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ງົບປະມານໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ໃຫ້ຖືເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາສຳປະທານ;

2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານກ່ອນກຳນົດເວລາ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ສຳປະທານ ແລະ ການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;

3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານຍ້ອນ ມີການລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາ;

4. ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫຼື ຟື້ນຟູກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກເຫດສຸດວິໄສ;
5. ມີການຍົກເລີກສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ;
6. ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂຄງການ ເປັນເວລາເກີນ ຮ້ອຍແປດສິບ ວັນ ຕິດຕໍ່ກັນ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນມີສັນຍາສຳປະທານ

ກິດຈະການສົ່ງໄຟຟ້າ ຫຼື ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ສົ່ງປະກອບສ້າງທາງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ ລັດວິສາຫະກິດ ເປັນຜູ້ລົງທຶນພຽງຜູ້ດຽວ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນມີສັນຍາສຳປະທານ ແຕ່ຕ້ອງຜ່ານຂະບວນການປະມຸນ ຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆກ່ຽວກັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນມີສັນຍາສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ວິທີການຊົດເຊີຍໃນເວລາສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງໂຄງການ;
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອວາງແຜນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ;
3. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງອອກເອກະສານກ່ຽວກັບການມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃນກໍລະນີໂຄງການໄຟຟ້າມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລັດຖະບານ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ

ບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ສຳປະທານ ນອກຈາກເສຍຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ພາສີ, ອາກອນແລ້ວຍັງຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເງິນທຶນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ເຂດຕອນລຸ່ມຂອງໂຄງການ ແລະ ປະກອບທຶນ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາອ່າງໂຕ່ງ ແລະ ປຸກປ່າທົດແທນສຳລັບເຂດທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ຖືກນຳ້ຖ້ວມ ແລະ ເຂດທີ່ດິນນຳໃຊ້ຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 77 ການລາຍງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3
ທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ

ທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນ ທຸລະກິດທີ່ລັດໃຫ້ສຳປະທານໃນຮູບແບບບິໂອທີ ແກ່ນິຕິບຸກຄົນລາວ ໃຫ້ດຳເນີນການສຶກສາ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານເມື່ອສິ້ນສຸດອາຍຸສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໂຄງການສຳປະທານສາຍສົ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ກໍລະນີ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າທີ່ມີແຮງດັນ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລໂວນ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ການລົງທຶນໃນທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ

ການລົງທຶນໃນທຸລະກິດສຳປະທານສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໂດຍການຮ່ວມທຶນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານຮູບແບບການປະມຸນ ຫຼື ຮູບແບບບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ ຊຶ່ງຂຶ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂການພັດທະນາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກທີ IV, ໝວດທີ 2, ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລັດ ສາມາດຮ່ວມທຶນກັບເອກະຊົນ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດຳເນີນງານ.

ພາກທີ V
ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ລົງທຶນຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ, ດຳເນີນທຸລະກິດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ບໍລິການດ້ານໄຟຟ້າ ຫຼື ຜະລິດໄຟຟ້າດ້ວຍພະລັງງານທາງເລືອກ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດພູດອຍ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຄືກັບກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນໃສ່ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ພາກສ່ວນທີ່ສາມາດລົງທຶນໃສ່ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
2. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍມອບໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າທີ່ດຳເນີນການ ຈຳໜ່າຍ, ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ບໍລິການໄຟຟ້າ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າແຮງດັນກາງ, ໜ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳຫາໜ້ນັບໄຟ, ສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້ານັ້ນ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍເລີ່ມນັບແຕ່ໜ້ນັບໄຟເຂົ້າຫາເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານຂອງຕົນ;
4. ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບສິນ ແລະ ແຮງງານເຂົ້າໃສ່ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດຈຸດສຸມ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄປລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້ານັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຫຼື ສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງລະບົບແຮງດັນກາງ, ໜ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳຫາໜ້ນັບໄຟ.

ມາດຕາ 82 ການອະນຸຍາດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ ແລະ ຕາມຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VI

ພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ, ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່) ພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ

ພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ ແມ່ນ ພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ຜະລິດມາຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານຊີວະມວນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ອາຍແກັສຊີວະພາບ, ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ແຫຼ່ງພະລັງງານອື່ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານໄຟຟ້າ ຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ

ພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກໃໝ່ທີ່ສະອາດ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ນຳໃຊ້ເປັນພະລັງງານໄຟຟ້າທົດແທນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຕອບສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະກອບອາຊີບຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ການປຸກພືດທີ່ໃຊ້ເປັນພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າທາງເລືອກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່) ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານໄຟຟ້າ, ນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຫຼີກລ່ວງການນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າເກີນຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານໄຟຟ້າ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນ, ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານໄຟຟ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ.

ພາກທີ VII

ລາຄາໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ລາຄາໄຟຟ້າ

ລາຄາໄຟຟ້າແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາຊື້ ແລະ ຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ;
2. ລາຄາຊື້ເຂົ້າ ແລະ ລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດລາຄາຊື້ ແລະ ຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ

ການກຳນົດລາຄາຊື້ ແລະ ຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດລາຄາຊື້ໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ໂດຍລັດວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກລັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບໄຟຟ້າ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ລະບົບໄຟຟ້າໄດ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ລາຄາບໍ່ສູງກວ່າລາຄາຕົ້ນທຶນການຜະລິດໄຟຟ້າຂອງທັງໝົດລະບົບ ຫຼື ຕ່ຳກວ່າລັດລົງທຶນຜະລິດເອງ ຫຼື ທຽບເທົ່າຕົ້ນທຶນຂອງການຜະລິດໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານປະເພດດຽວກັນຢູ່ປະເທດໃກ້ຄຽງ;

ໃນການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຊື້ຈາກຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ໃຫ້ຄິດໄລ່ຢູ່ຈຸດຮັບສິ່ງໄຟຟ້າ ຊຶ່ງແມ່ນຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງລະບົບກັບສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ.

2. ລາຄາຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ຕົ້ນທຶນ, ຄຸນນະພາບໄຟຟ້າ, ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການຜະລິດໃນຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ລັດກຳນົດ, ແທດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້, ຊ່ວງເວລາການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້.

ລັດຖະບານ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີນະໂຍບາຍອຸດໜຸນກ່ຽວກັບລາຄາໄຟຟ້າ ສຳລັບເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃຫ້ກັບປະຊາຊົນ ແລະ ທຸລະກິດ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດລາຄາຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ ຕ້ອງມີການສົມທົບກັບຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 88 (ໃໝ່) ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າຊື້ເຂົ້າ ແລະ ຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ລາຄາໄຟຟ້າຊື້ເຂົ້າ ແລະ ຮັບຮອງລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ປະກອບດ້ວຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາໄຟຟ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດທີ່ເຊື່ອມກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ລົດລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອມກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າ;
3. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຟື້ຈາລະນາ.

ພາກທີ VIII

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າກັບຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າ;
2. ເຊົ່າ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ນ້ຳ, ຊັບພະຍາກອນອື່ນ ຫຼື ແຫຼ່ງພະລັງງານ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ;
3. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
4. ໄດ້ຮັບການແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
5. ໂອນ ຫຼື ມອບຮຸ້ນ ຫຼື ກຳມະສິດໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການໂອນ ຫຼື ມອບຮຸ້ນໃດໆ ກ່ອນການກໍ່ສ້າງໂຄງການສຳເລັດ;
6. ກູ້ຢືມເງິນຈາກພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
7. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ໃນການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສຍຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;

3. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງກະແສໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະບຸກ, ຍົກຍ້າຍຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນຢ່າງເໝາະສົມໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການໂຄງການໄຟຟ້າ;
5. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຕ່າງໆ, ການວ່າຈ້າງ ວິສະວະກອນ ຫຼື ທີ່ປຶກສາເອກະລາດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເພື່ອປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາໂຄງການ;
6. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ, ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ມີການດຳເນີນງານແບບຮອບຄອບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫຼື ສັນຍາ;
8. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ ແລະ ຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ;
9. ລາຍງານຜົນການຜະລິດ, ດຳເນີນງານ, ການປະຕິບັດສັນຍາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ຕາມລະບຽບການ;
10. ບຳລຸງຮັກສາສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ;
11. ຊື້ປະກັນໄພສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າຂອງຕົນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ປະກັນສັງຄົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຕາມກົດໝາຍ;
12. ເຮັດການປະມຸນໃນການຄັດເລືອກຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ, ຜູ້ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ກິນຈັກ ແລະ ຜູ້ບໍລິການອື່ນໆ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລາຄາກາງ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດແຕ່ລະໄລຍະ ສຳລັບທຸລະກິດຜະລິດໄຟຟ້າ ສະເພາະທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະມຸນ;
13. ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ມີອ່າງເກັບນ້ຳນັ້ນ ຕ້ອງປ່ອຍນ້ຳຊົດເຊີຍຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ນ້ຳຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບສາຍນ້ຳຢູ່ຕອນລຸ່ມຂອງເຂື່ອນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງປະລິມານສະເລ່ຍຂອງນ້ຳທີ່ໄຫຼເຂົ້າອ່າງເກັບ ນ້ຳໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ຕາມການກຳນົດຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
14. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ກວດກາການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ແຈ້ງເຕືອນ, ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ສິ່ງທີ່ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ງົດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
6. ປະຕິເສດຄຳຮ້ອງຂໍຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກນິກ;
7. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດໃຫ້ບໍລິການຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ຕາມກຳນົດເວລາ, ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຊາບ ກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າແຕ່ລະເທື່ອ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສຸກເສີນ;
3. ສ້າງ ແລະ ແນະນຳລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ໝັ້ນໄຟຟ້າ ຕ້ອງມີຄຸນນະພາບດີ, ທັນສະໄໝ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດໄພຂອງສິ່ງຄົມ;
6. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ ໃນການຕໍ່ໄຟເຂົ້າທີ່ພັກອາໄສ ຫຼື ສຳນັກງານຂອງຕົນ ຖ້າຫາກຕົນຢູ່ໃນເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດໃຫ້ບໍລິການຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍ;
3. ໄດ້ຮັບການກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກໃນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງຕົນທຸກໆ ສາມ ປີ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
4. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
5. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ຍ້ອນການບໍລິການທີ່ບໍ່ດີ ຫຼື ເຕັກນິກໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຮັບປະກັນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ;
7. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບ, ບຳລຸງຮັກສາ, ປ່ຽນຖ່າຍສາຍ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າພາຍໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານຂອງຕົນ;
2. ປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;

3. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
4. ເສຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການທີ່ຕົນຊົມໃຊ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໄຟຟ້າ ໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈົດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານໄຟຟ້າໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປາກົດການຜິດປົກກະຕິກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
7. ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
8. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 93 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານຂອງ ລັດ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ

ຫ້າມ ພະນັກງານຂອງ ລັດ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຈາກທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກິນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນ ຈາກທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
4. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບ ກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
5. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ;
6. ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ;
7. ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
8. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
9. ຊື້ ແລະ ຂາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 94 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບນັກທຸລະກິດ

ຫ້າມ ນັກທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນເຂດ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ;
2. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນງານກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
4. ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ;
5. ນຳໃຊ້ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບິນພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ປະຊາຊົນ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນເພື່ອນາບຊຸ່ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ປະຊາຊົນ;

8. ຊື້-ຂາຍອຸປະກອນໄຟຟ້າ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
9. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
10. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມ ປະຊາຊົນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຍອດນໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ນໍ້າປົກແຫ້ງສໍາລັບການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
3. ທຳການປຸກສ້າງ, ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ທຳການຜະລິດຢູ່ໃກ້ກັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງເດັດຂາດ;
4. ຮ່ວມມືກັບນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານໄຟຟ້າ ເຂົ້າບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນເພື່ອນາບຸກລຸກສະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
7. ຊື້, ຂາຍ, ນຳໃຊ້ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສິດ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ນາບຸກລຸກສະຖານທີ່ ໄຟຟ້າ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ພັກພວກກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ມີຮຸ້ນສ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອະນຸຍາດສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນງານກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ດຳເນີນ ຫຼື ອະນຸຍາດດຳເນີນ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ;
6. ກິດໜ່ວງການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ;
8. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ;
9. ຮັບເໝົາເຮັດກິດຈະການ ຫຼື ກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງໃນໂຄງການໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
10. ຜະລິດ, ປະກອບ, ຊື້, ຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຕໍ່າ;
11. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ X ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 97 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ສາມາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 98 ການໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ່ຍ ຫຼື ປະນີປະນອມກັນໄດ້.

ມາດຕາ 99 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 100 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 101 ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 102 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດກັບລັດຖະບານໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ XI
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 103 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ບ້ອງກັນຊາດ-ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການເງິນ, ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 104 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ເພື່ອ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດ ທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
4. ສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
5. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອ ກະຊິນ;
6. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮັບຮອງ ແລະ/ຫຼື ປະຕິເສດ ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ການອອກແບບລະອຽດ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງ ແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;
8. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າລາຄາໄຟຟ້າ, ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາຮ່ວມມືດ້ານພະລັງງານໄຟຟ້າກັບຕ່າງປະເທດ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

9. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າເປັນປະທານ ຫຼື ສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ໄຟຟ້າ;

10. ຮ່າງ, ເຈລະຈາ, ເຊັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່, ສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ສັນຍາອື່ນ ລວມທັງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ;

11. ເຈລະຈາກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຂໍສຳປະທານ, ວິເຄາະຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;

12. ແຈ້ງເຕືອນເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ, ສັ່ງໃຈຊົ່ວຄາວ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບການພັດທະນາໂຄງການ ໄຟຟ້າ ຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຖ້າເຫັນວ່າບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄວາມ ປອດໄພດ້ານຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ;

13. ຄົ້ນຄວ້າ ການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັ່ງໃຈ ຫຼື ການຍົກເລີກສັນຍາ ກ່ຽວກັບໂຄງການໄຟຟ້າ;

14. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການກະກຽມວຽກລ່ວງໜ້າ ກ່ອນການກໍ່ສ້າງໃຫຍ່;

15. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະ ເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

16. ປະສານສົມທົບກັບທຸກຂະແໜງການ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ງານໄຟຟ້າ ລວມທັງການແກ້ໄຂ, ຕິດຕາມ, ກວດກາວຽກງານການຊົດເຊີຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ພື້ນຟູຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ວຽກງານສົ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;

17. ສ້າງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການພະລັງ ງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;

18. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊອກ ແຫຼ່ງທຶນເພື່ອພັດທະນາໄຟຟ້າ;

19. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

20. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 105 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ແລະ ສະເໜີ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ບຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະ ນາພະລັງງານໄຟຟ້າ;

3. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;

4. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

6. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮັບຮອງ ແລະ/ຫຼື ປະຕິເສດ ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ການອອກແບບລະອຽດ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງ ແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;

7. ລາຍງານ ສະເໜີ ຂໍຄໍາເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ນໍາກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກໍາລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ຫ້າພັນ ກິໂລວັດ ກ່ອນສະເໜີລາຍງານຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ;

8. ຮ່າງ, ເຈລະຈາ, ເຊັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ແລະ/ຫຼື ສັນຍາສໍາປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

9. ເຈລະຈາກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຂໍສໍາປະທານ, ວິເຄາະຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;

10. ແຈ້ງເຕືອນເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ, ສັ່ງໃຈຊົ່ວຄາວ ຫຼື ແກ້ໄຂ ບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຖ້າເຫັນວ່າບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ;

11. ຄົ້ນຄວ້າ ການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັ່ງໃຈ ຫຼື ການຍົກເລີກສັນຍາ ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ ແລ້ວລາຍງານ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

12. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

13. ປະສານສົມທົບກັບທຸກຂະແໜງການ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ລວມທັງການແກ້ໄຂ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ວຽກງານການຊົດເຊີຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ວຽກງານສົ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;

14. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;

15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

16. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

17. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ;

2. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;

3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກິດຈະການໄຟຟ້າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາເຫັນດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮັບຮອງ ແລະ/ຫຼື ປະຕິເສດ ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;

6. ລາຍງານ ສະເໜີ ຂໍຄໍາເຫັນທາງດ້ານວິຊາການ ນຳພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກໍາລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ກ່ອນສະເໜີລາຍງານເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາ;

7. ປະສານສົມທົບກັບທຸກຂະແໜງການ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ລວມທັງການແກ້ໄຂ, ຕິດຕາມ, ກວດກາວຽກງານການຊົດເຊີຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ວຽກງານສົ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;

8. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງຢືນຢັນພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານພັດທະນາໄຟຟ້າ;

9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 107 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 103 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ການປະຕິບັດບົດລາຍງານຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ;
6. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານວັດແທກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;

8. ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
9. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ແຜນການການຈັດການ ແລະ ການບໍລິຫານນ້ຳ ເພື່ອການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ຂອງບັນດາເຂື່ອນ ທີ່ຢູ່ໃນອ່າງໂຕ້ງດຽວກັນ;
11. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
12. ລະບົບການເງິນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
13. ການຈົດ ແລະ ບັນທຶກຕົວເລກການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 110 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ XII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 111 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໄຟຟ້າ, ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 112 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 113 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມໃນສະຖານເປົາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 114 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າທີ່ເປັນການກະທຳບໍ່ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານ ກີບລົງມາ, ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ, ຫຼື ບໍ່ຫາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຊີວະປະຫວັດ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ທີ່ຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
4. ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຍັງຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 115 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
9. ບໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 116 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 117 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 118 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້